

Kenneth Sørensen

VisionsNettet

www.visionsnettet.dk

KRISTI GENKOMST

Kenneth Sørensen

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Kristi genkomst

Af Kenneth Sørensen

Fra Fuldmåned meditation – på tærsklen til en ny verdensreligion

Et af de vigtigste formål med at deltage i fuldmåned meditationer er at forberede Kristi genkomst. Før Kristus vil nogle af Hierarkiets ashramer manifestere sig som led i etableringen af en ny verdensreligion. Udsagnet om, at Kristus vender tilbage til det offentlige liv, sådan som han selv sagde det, er et postulat, som i nutiden let vækker både latter og stor skepsis. Mange ved ikke, hvad de skal bruge informationen til, for det er vanskeligt at forestille sig, hvad Kristus vil være i stand til at foretage sig i nutiden.

Åndsvidenskaben oplyser, at Kristi genkomst og Hierarkiets fremtræden er et af de største projekter på Jorden siden individualiseringen¹ for ca. 18½ millioner år siden, hvor det 4. naturrige – menneskeriget – blev etableret, og de første mennesker så dagens lys. Og nu skal endnu et rige manifesteres på Jorden – det 5. naturrige eller det såkaldt overmenneskelige rige. Det medfører fysisk tilstedeværelse af menneskehedens mest fremskredne skikkelser, og det er frugten af den lange evolutionsproces, som nu er på vej til at manifestere sig på det fysiske plan.

Hvorfor er der så ikke flere foredrag, konferencer og informationspjecer, der behandler temaet? Det er der mange årsager til, men de fleste mennesker er uden tvivl bange for ikke at blive taget alvorligt, fordi forestillingerne om Kristi genkomst bærer præg af et fantasifuldt eventyr, som nutidens mennesker ikke længere tager alvorligt.

¹ Individualisering vil sige, at mennesket er udgået fra en selvstændig sjæl eller individualitet i modsætning til dyr, som er udgået fra en gruppesjæl.

Kirkens naive opfattelse af Kristi tilsynekomst

Bibelens forudsigelser

Den bibelske udlægning af fænomenet fortæller i dramatiske vendinger, at Kristus kommer til syne i skyerne,² at alle vil se ham, at mægtige lyn vil oplyse himlen fra øst til vest, og at Kristus vil udsende sine engle med høj basunklang. I Johannes Åbenbaring siges det, at Satan sættes bag lås og slå i tusind år, og herefter skal Kristus regere. Derefter slippes Satan igen løs, og til sidst kastes han i søen af ild og svovl sammen med den falske profet, og de skal begge pines dag og nat i evighedernes evigheder.

Det er vanskeligt at tale om Kristi genkomst, fordi det har været profeteret af mange i lange tidsperioder, uden at der er sket noget. Desuden har mange af fremstillingerne været præget af profetier om undergang, hvor de vantro kastes i svovlpølen, og hvor kun få rettroende bliver frelst – og de rettroende vil sige de kristne, der tror på kirkens og præsternes fortolkning af Kristi lære. Det lyder ikke som et særligt fornuftigt scenario for nutidens unge mennesker, der lever i multietniske samfund i en global tidsalder, hvor andre etniske og religiøse grupper ofte repræsenterer interessante og spændende kulturer og trosretninger, som man har lyst til at opleve og forstå i stedet for at fordømme og nedgøre dem.

Der er derfor ikke noget at sige til, at mange mennesker måske helst er fri for, at Kristus kommer igen. Det er også svært for mange at forestille sig en Kristus, som ankommer svævende på en sky, eller evt. kommer ridende på et æsel gennem Københavns gader. Det er et indlysende problem, at mange af forudsigelserne og fremtidsbillederne præsenteres i symbolsprog, som fortolkes bogstaveligt, og forestillingerne er ofte op til 2.000 år gamle. De henvender sig til datidens uoplyste menneskehed og ikke til nutidens selvbevidste, intelligente og oplyste ungdom. Den tibetanske mester Djwhal Khul understreger, at Kristi genkomst *ikke* ledsages af overnaturlige fænomener og fantastiske begivenheder.

² Mattæusevangeliet, 24,30: "– og de skal se Menneskesønnen komme på himlens skyer med kraft og megen herlighed". Johannes Åbenbaring, 1,7: "Se, i skyerne kommer han, og alle skal se ham".

Kristi genkomst eller tilsynekomst

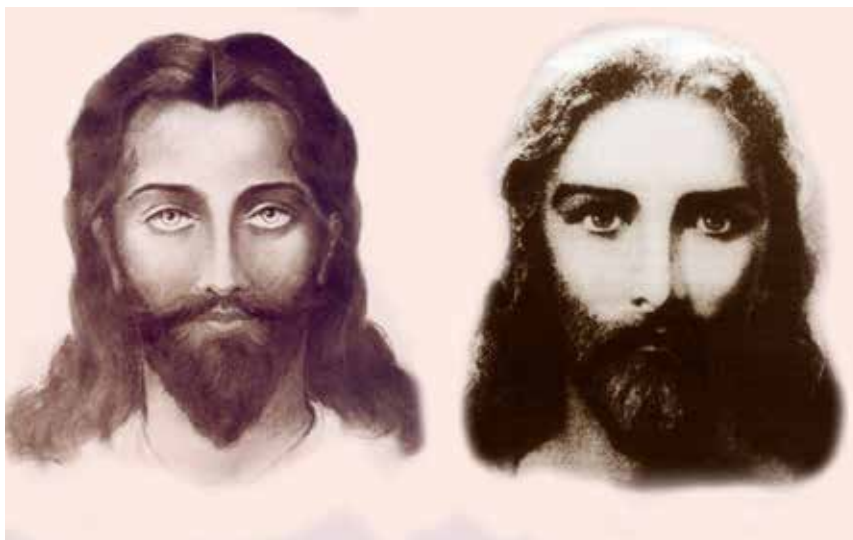
At tale om Kristi genkomst er i virkeligheden ret upræcist, for iflg. Djwhal Khul har Kristus aldrig forladt menneskeheden. Han lever i bedste velgående i sit domicil i Centralasien, og åndsvidenskaben oplyser, at han dagligt står under sit fyrretræ og velsigner menneskeheden. Derfor er det rigtige udtryk reelt ikke genkomst men tilsynekomst. Djwhal Khul fortæller:

"Kristus har gennemgået alle menneskehedens erfaringer, og han har aldrig forladt menneskeheden. Med sine disciple – visdommens mestre – nærmer han sig menneskeheden årti efter årti. Dengang han ved sin opstandelses-indvielse sagde: 'Se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende',³ mente han ikke noget tåget eller alment i retning af at hjælpe menneskeheden fra et eller andet fjernt sted, der kaldes 'Guds trone i Himlen'. Han mente præcis det han sagde – at han blev hos menneskeheden. Kendsgerningen om hans tilstedeværelse i fysisk form på Jorden, er kendt i dag af mange hundrede tusinder, og vil til sidst blive erkendt af lige så mange millioner".

Alice A. Bailey: *The Externalisation of the Hierarchy*, p. 487

Set ud fra det perspektiv, er det mere korrekt at tale om Kristi tilsynekomst. Han vil igen komme offentligt til syne, som han gjorde for ca. 2.000 år siden, men denne gang viser han sig i sin egen fysiske skikkelse og ikke gennem en bevidsthedsmæssig "overskygning" af en indviet discipel.

³ Matthæusevangeliet, 28,20

Mestrene Kristus (tv.) og Jesus (th.)

Jesus og Kristus

Iflg. åndsvidenskaben er Jesus og Kristus ikke den samme mester, og det er ofte vanskeligt at acceptere for mange mennesker. Jesus fra Nazareth var en højtudviklet indviet allerede dengang han blev født. De sidste tre år af sit liv, stillede han sit fysiske legeme til rådighed, for at en endnu højere indviet – mesteren Kristus – kunne arbejde gennem ham. Jesu og Kristi bevidsthed var derfor smeltet sammen i de sidste tre år af Jesu liv, og reelt var de ét. Det er årsagen til, at Jesus kaldte sig for Jesus Kristus.

Årsagen til fremgangsmåden skal findes i Kristi fremskredne udviklingsniveau. Hans ansvar og opgaver for menneskeheden er så omfattende, at han ikke kan bruge lang tid på at blive født, vokse op og gennemleve barndom og ungdom. Desuden kan hans fysiske legeme ikke længere sammenlignes med en almindelig fysisk krop. Mestre, der har taget 5. indvielse eller har højere indvielser, og som fungerer i et fysisk legeme, har enten selv skabt deres legeme, som kaldes "mayavirupa"⁴ eller "illusionslegemet". Legemet skabes enten med en viljeshandling, eller ved at mesteren har bevaret det legeme, der blev brugt til 5. indvielse – mesterindvielsen. De fysiske sanser oplever "illusionslegemet" eller "lyslegemet" som en almindelig fysisk krop, men legemet kan opløses og manifesteres efter ønske. Djwhal Khul fortæller:

"Nogle af mestrene vil skabe sig et legeme, som i Østen kaldes en 'mayavirupa' – et legeme, der er bygget af atomar fysisk og astral substans og af 'konkret' mental substans. Det kan de gøre med deres vilje. De kan bruge det med deres vilje og lade det forsvinde med deres vilje".

Alice A. Bailey: *The Externalisation of the Hierarchy*, p. 697

⁴ Mayavirupa er betegnelsen for "illusionslegemet". Den tibetanske mester Djwhal Khul oplyser, at mestre er i stand til at tiltrække atomart fysisk stof samt astral og mental substans og samle stoffet til et Mayavirupa. De skaber legemet med deres vilje, de kan bruge det ved hjælp af viljen, og de kan lade det forsvinde ved hjælp af viljen.

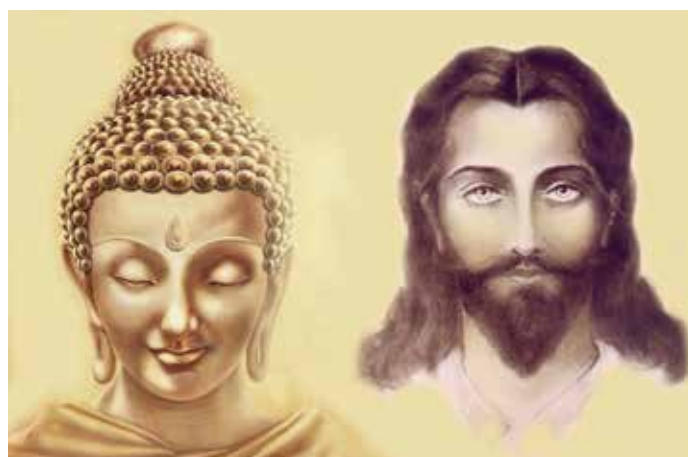
Derfor vil Kristus ikke lade sig føde ind i en almindelig familie ved sin tilsynekomst. Det medfører, at der er en række problemer, som først skal overvindes, før han kan vise sig fysisk, for han vil ikke have en national identitet i almindelig forstand. Sandsynligvis betyder det, at nationale landegrænser er ophævet i et eller andet omfang, før han kan vise sig offentligt.

Læren om avatarer

Man kan stille sig selv spørgsmålet – *”hvorfør skal man i det hele taget tro på, at en højt indviet kommer til syne?”* Har menneskeheden overhovedet brug for vedkommende? Ingen kan naturligvis lægge sikre beviser på bordet, men de historiske indicier er stærke, og forudsigelserne er mange. Medmindre man blankt afviser alle indicier og profetier, der er fremført af oplyste skikkelser, som har formet og fremmet civilisationen, er der grund til at tage tilsynekomsten alvorlig.

I historiens løb har oplyste skikkelser adskillige gange grebet ind i udviklingen, og forvandlet menneskehedens civilisation og kultur. Buddha og Kristus (billedet) var de vigtigste. De legemliggjorde for første gang i menneskehedens historie to guddommelige aspekter. Buddha var den fuldkomne oplyste intelligens og visdom, og Kristus var den fuldkomne kærlighed. Når det er skikkelser på så højt niveau, er der tale om, at en avatar⁵ har vist sig.

⁵ Avatar er *”den, der passerer ned”, ”den, der kommer ned ovenfra”* – eller mere præcist betyder avatar *”nedstigning”* (i kødet). En avatar er en befriet sjæl – en *”gudesøn”*, der er fri for enhver binding til de lavere eksistensplaner.

Avataren – et guddommeligt sendebud

Djwhal Khul definerer en avatar på følgende måde:

“En avatar er en skikkelse, som – efter først at have udviklet sin egen natur, den menneskelige og den guddommelige, og derefter overskredet den – er i stand til at reflektere kosmiske principper eller guddommelige kvaliteter og energier, som vil skabe den ønskede virkning på menneskeheden, udløse en respons, aktivere en nødvendig stimulering og – som det kaldes esoterisk – ‘sønderrive forhænet og skabe en gennemstrømning af lys’. Energien kan skabes i selve menneskeheden og fokuseres i en sensitiv budbringer. Den kan også udvikles på planeten og skabe en planetarisk avatar. Den kan være livsimpulsen og energien i solsystemet, eller stamme fra kilder uden for solsystemet og derfor være kosmisk. Men impulsen vil altid være fokuseret i en manifesteret skikkelse, som er udløst af et krav eller en samlet appel, og som har skabt en respons, som medfører forandringer i menneskehedens livsaktivitet, kultur og civilisation”.

Alice A. Bailey: *The Externalisation of the Hierarchy*, p. 291

I perioder med stor krise kan menneskehedens påkaldelse om guddommelig indgriben bliver så stærk, at den når ind på de højere bevidsthedsplaner. Som svar udsendes en guddommelig budbringer – en såkaldt avatar – fra planetens højeste niveau – Shamballa.⁶

Ordet “avatar” er et sanskritord som bl.a. betyder: *“At komme ned ovenfra”*. Der er avatarer med højere eller lavere indivieller – nationalt, globalt og kosmisk arbejdende avatarer. Avatarernes tilsynkomst er udtryk for en guddommelig lov, der hedder: *“Loven om kontinuerlig åbenbaring”*.

I forbindelse med læren om avatarer fortæller Djwhal Khul:

⁶ Shamballa nævnes i Puranaerne og flere andre steder, og det oplyses, at Kalki-avataren eller Messias vil træde frem fra Shamballa, når tiden er inde. Buddhisterne oplyser, at den næste Buddha – Maitreya – vil komme fra Shamballa. Kalki-avataren, Messias og Maitreya er identisk med Kristus. Shamballa er udtryk for Planetlogos’ viljesaspekt, og i åndsvidenskaben kaldes det *“stedet, hvor Guds vilje er kendt”*.

Symbolsk præsentation af Kalki-avataren og Kristus

"Jeg vil påstå, at det store og tilfredsstillende svar på alle menneskets spørgsmål og menneskets behov findes i læren om avatarer og den kontinuerlige guddommelige åbenbaringsproces. Det er den eviggyldige tro – uudryddelig og uforanderlig – at Gud (i afgørende stunder hvor verden er i nød) åbenbarer sig via tilsynekomster gennem en avatar. Læren findes i alle de overordnede religioner i verden i enhver tidsalder – den findes i hindureligionens lære om avatarer, i læren om Maitreya Buddhas tilsynekomst eller Kalki-avataren, i den vestlige verdens tro på Kristi genkomst og forventningerne om hans andet komme, og i profetierne i den muslimske verden om guddommelig indgriben. Det hele hænger sammen med menneskehedens udødelige tro på Guds kærlighed, som altid kommer menneskets behov i møde. Historien vidner om, at menneskets nød og behov altid er blevet mødt med en guddommelig åbenbaring".

Alice A. Bailey: *The Externalisation of the Hierarchy*, p. 286

Eller som det siges i hinduernes hellige skrift *Bhagavad Gita*:

"Hver gang retfærdigheden svinder og uretten vokser, så skaber jeg mig selv. I hver tidsalder kommer jeg til syne for at befri de gode, for at tilintetgøre de onde og for at genopbygge retfærdigheden".

Bhagavad Gita, IV, 7-8

Avatarerne har i hele menneskehedens historie været guddommelige formidlere mellem Den Ene og hans børn – menneskeheden. De to mest kendte og højst oplyste avatarer var Buddhas' og Kristi inkarnationer for henholdsvis 2.500 og 2.000 år siden. Deres indflydelse har lige siden præget millioner af menneskers sind.

En avatar manifesterer sig, når menneskeheden har behov for guddommelig indgriben, og når guddommen betragter det som nødvendigt at komme i kontakt med menneskeheden for at vise et nyt aspekt af sin natur.

Forskellen på en avatar og en mester er vanskelig at definere, men overordnet kan man sige, at en avatar har en mere specifik opgave med at manifestere en helt speciel kvalitet på Jorden, mens en mester normalt arbejder inden for et helt stråleområde.

Martin Luther, Christoffer Columbus, William Shakespeare og Leonardo da Vinci

En avatar forny menneskehedens tænkning

En avatars tilsynkomst er en åndelig begivenhed, der har til hensigt at forny menneskets tænkning og civilisation og lede mennesket nærmere til det åndelige. Det er avatarens opgave at etablere et kraftcenter af vedvarende udstrømmende energi, en stærk tankeform, som i århundreder efter tilsynkomsten forvandler kulturen, religionen, politikken, undervisningssystemerne og videnskaben.

Det er en af nutidens helt store misforståelser, at guddommen kun viser sin natur gennem religionen, og at åndelige mennesker derfor nødvendigvis *skal* være religiøse. Alle, der arbejder med at løfte menneskehedens udviklingsniveau, kan betragtes som åndeligt orienterede, i modsætning til de mennesker, der identificerer sig med det materielle liv.

Som nævnt findes der mange forskellige slags avatarer, der transmitterer større eller mindre aspekter af Den Ene. Avatarer viser sig inden for alle områder af samfundslivet, og siden begyndelsen af 1400-tallet har man set en række mindre avatarer træde frem. Der er tale om kendte historiske skikkelser, som man sjældent tænker på som guddommelige sendebude, selv om det er det, de var. Iflg. åndsvidenskaben var Martin Luther, Christoffer Columbus, Shakespeare og Leonardo da Vinci mindre avatarer, som ændrede folks liv på afgørende måder. En guddommelig budbringer er – set i det lys – ikke nødvendigvis et blidt og kærligt menneske. Det kan også være en fremtrædende hærfører, politiker eller forsker.

Abraham Lincoln, Moses og Otto von Bismarck

Race-avatarer

Desuden er der de såkaldte race-avatarer. Det er avatarer, som menneskeheden selv skaber. Ofte viser de sig forud for en nations fødsel. Abraham Lincoln og Moses er gode eksempler, og det samme gælder Bismarck, men Bismarck var budbringer for materialismens kræfter – det ondes princip. Race-avatarer arbejder inden for regerings- og ledelsesområdet, og de var sensitive over for Shamballa-kraften og 1. stråles kvaliteter.

Platon, Patanjali og Sankaracharya

Undervisende avatarer

En anden gruppe avatarer er de såkaldte undervisende avatarer. De skaber en ny tone i tankens og bevidsthedens verden og afslører den næste nødvendige sandhed, som menneskeheden skal tilegne sig. De virker ofte lokalt i en bestemt verdensdel og farver kulturerne med deres specielle budskab. Platon, Patanjali og Sankaracharya er eksempler på undervisende avatarer.

Stråle-avatarer

Stråle-avatarer er ophøjede skikkelser, der viser sig, når en ny stråle kommer i manifestation. Det gør sig f.eks. gældende i øjeblikket, hvor 7. stråle tiltager i aktivitet. Opgaven for en stråle-avatar er at stimulere menneskeheden med den særlige kvalitet, som kendetegner strålen.

Formidlende avatarer

Formidlende avatarer stimulerer menneskeheden i sin helhed ved at åbenbare en ny sandhed og styrke den globale bevidsthed, så den kan udfolde sig på et højere plan. Kristus og Buddha var fremragende eksempler på formidlende avatarer. Menneskeheden blev med deres hjælp forbundet med Hierarkiet, og de kunne desuden fungere som formidlere af bestemte kosmiske principper, der stimulerede de tilsvarende principper i mennesket og menneskeheden.

Guddommelige legemliggørelser

Guddommelige legemliggørelser er en kategori, hvor man finder to avatarer, som kaldes Syntesens Avatar og Fredens Ånd. De stimulerer hovedsageligt Hierarkiet og er formidler af energier fra det guddommelige viljes aspekt, der strømmer ud fra Sollogos – solsystemets guddom. De to avatarer uddybes senere, for de spiller en afgørende rolle i Kristi liv, og de har stor indflydelse på menneskehedens evolutionsproces.

Kristus – en verdenslærer

Kristi tilsynekomst betyder ikke, at det er kristendommen som religion, der sejrer, ved at Kristus gør alle folkeslag til kristne i teologisk betydning. Kristus er ikke interesseret i hverken teologi eller ismer. Han er optaget af kærlighedens vækst i alle menneskehjerter.

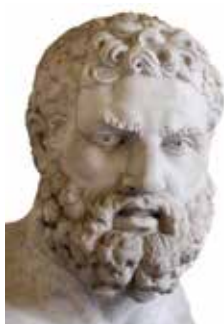
Kristus er i virkeligheden et *embede* og ikke et navn på en person, der er tilknyttet en bestemt religion. Den, der varetager Kristus-embedet, har til opgave at legemliggøre den guddommelige kærlighed. Eller sagt på en anden måde, skal den mester, der påtager sig Kristus-embedet, stimulere og vække Kristusbevidstheden i *alle* mennesker. Kristusbevidstheden er kærlighedens vækst i alle menneskehjerter, og det sti-

mulerer bevidstheden om, at *alle* er Guds børn, og derfor har alle del i den samme kærlighed. Det er en af Kristi vigtigste opgaver.

Kristus er verdenslærer for alle folkeslag, og hans tilsynekomst er forudsagt af alle de store verdensreligioner – de har bare givet ham forskellige navne. Hinduerne venter på Krishna, buddhisterne venter på Maitreya, muslimerne venter på Imam Mahdi, jøderne venter på Messias og de kristne venter på Kristus. Men alle venter på den samme mester. Herren Maitreya, der viste sig i skikkelse af Krishna og Kristus, overtog Kristus-embedet efter den forrige verdenslærer, som var Gautama Buddha, og det skete ca. 600 f.Kr. Han vil igen træde frem i fysisk skikkelse, når tiden er inde.

Verdenslærerne

Der har været en lang række verdenslærere i menneskehedens historie:

1. Herkules demonstrerede i symbolsk form menneskehedens tolv store opgaver, som det enkelte menneske skal løse på sin vej tilbage til "Faderens hus". Herkules åbnede døren til discipelskabets vej, og vejen er beskrevet i Herkules' tolv arbejder, der symbolsk viser de prøver, som alle disciple udsættes for på indvielsesvejen. Hvornår Herkules levede og arbejdede, ved man ikke, for han har kun sat et symbolsk aftryk i historien i skikkelse af den græske sagnhelt Herakles.

2. Den indiske verdenslærer Vyasa gav menneskeheden enhedslæren, og han vejledte om sjælens udødelighed. Det er pga. hans impuls, at menneskeheden er klar over, at døden ikke er livets afslutning. Det var sandsynligvis også ham, der samlede Vedaerne. Vyasa levede for ca. 42.000 år siden. Budskab: *"Døden er ikke livets slutning. Sjælen er udødelig"*.

3. Den egyptiske visdomsgud og verdenslærer Tehuti – som grækerne kaldte Thoth og Hermes Trismegistos ("den tre gange store") – var den første, der kom med budskabet: *"Jeg er verdens lys"*. Tehuti blev symboliseret af en ibis. Han lagde grunden til en oplysningsproces om det blændværk, der eksisterer på astralplanet. Symbolet for Hermes er den vingede Merkur, der bringer oplysning til menneskeheden. Tehuti levede for ca. 40.000 år siden. Budskab: *"Doktrinen om det indre lys, som er universelt"*.

4. Den indiske Krishna åbnede porten til 2. indvielse. Det indiske hellige skrift *Bhagavad Gita* fortæller detaljeret om de prøver, disciplen Arjuna gennemlevede på sin vej mod 2. indvielse. Krishna, der omtales i *Bhagavad Gita*, levede i tidsperioden mellem Buddha og Kristus.

5. Siddharta Gautama Buddha var den første verdenslærer, der for ca. 2.500 år siden manifesterede et af de tre guddommelige aspekter – den guddommelige intelligens eller "lyset". Mange før Buddha havde fortalt om lyset, men for første gang i menneskehedens historie blev der skabt en forbindelse helt ind til lysets kræfter på det monadiske plan – dvs. Shamballa. Buddha legemliggjorde det 3. guddommelige aspekt – intelligensen – og omdannede kundskab til visdom, som er erfaringsbaseret viden, der er motiveret af kærlighed.

Buddhas kendetegn er derfor visdom. Budskab: *Mennesket skaber selv sine lidelser gennem begær. Erkendelsen fører til oplysning – "Gud er visdom".*

6. Kristus eller Maitreya er den sidste verdenslærer, der har vist sig fysisk. Det lys, som Buddha manifesterede, forenede han med kærligheden i sin natur. Kristus var den første i menneskehedens historie, der legemliggjorde den fuldkomne kærlighed, og da han gjorde det, skabte han en lyskanal helt ind til Solens hjerte – dvs. solsystemets 2. aspekt. Planeten Jorden er en organisme i Sollogos' legeme, og Sollogos er den egentlige skaber og kilde til kærlighed – dvs. den bevidsthed, der er skjult bag den gyldne solskive.

Kristus skabte kontakt helt ind til Sollogos og udløste dermed en reaktion fra et mægtigt kosmisk væsen, der kaldes Fredens Ånd, som herefter overskyggede Kristus, på samme måde som Kristus overskyggede mesteren Jesus. Fra det tidspunkt fik Kristus tilnavnet "fredens prins". Fredens Ånd er et gigantisk solvæsen, der holder Jordens aura i sin bevidsthed, og dermed stimuleres alt levende med kærlighed fra Solens hjerte via Kristus. Budskab: *Sjælens sande eksistens og tjenestens betydning. Alle er børn af Gud – "Gud er kærlighed".*

7. Kristus eller Maitreya er også udset til at være den næste verdenslærer, og dermed er han den første, der nogensinde fungerer i to astrologiske perioder – Fiskenes tidsalder og Vandbærerens tidsalder. Ved genkomsten vil han udtrykke endnu et guddommeligt aspekt – *viljesaspektet*. Dermed vil han være næsten fuldkommen i enhver planetarisk henseende, for han vil rumme alle tre guddommelige aspekter i sin natur.

Kristus har i 2.000 år forberedt sig på begivenheden, og den rykkede afgørende nærmere, da han i perioden 1936-45 fik kontakt helt ind til den Centrale Åndelige Sol – det højeste aspekt af Sollogos' bevidsthed – dvs. viljesaspektet. Ved den lejlighed fik han kontakt til endnu et ekstraplanetarisk væsen, der kaldes Syntesens Avatar, som arbejder via ham på samme måde som Fredens Ånd. Kontakten vil i tidens løb skabe en omfattende global syntese mellem verdens forskellige nationer, og i praksis bliver den opsplittede verden til én enhed. Kristus vil ved samme lejlighed tage 8. indvielse. Kristi budskab i den kommende tidsalder er fortsat ukendt.

Kristi enestående situation

Efter afslutningen på Anden Verdenskrig tog Kristus iflg. den tibetanske mester Djwhal Khul en beslutning om at fremskynde sin fysiske tilsynekomst, hvis menneskeheden selv ville forberede genkomsten ved at skabe rigtige menneskelige relationer. Før krigen var det usikkert, om han selv ville vise sig fysisk og i stedet arbejde gennem en række udvalgte indviede over hele verden, på samme måde som han gjorde det for 2.000 år siden gennem mesteren Jesus. Ved krigens afslutning gav han desuden menneskeheden det sidste vers til Den Store Invokation – det universelle mantra – som indtil beslutningen kun kunne bruges af de højt indviede på grund af invokationens store styrke og påvirkning.

Beslutningsprocessen strakte sig over 9 år fra juni-fuldmånen i 1936 til maj-fuldmånen i 1945. De allieredes sejr over aksemagterne var i virkeligheden afslutningen på en kamp mellem lysets og mørkets kræfter, som havde stået på i millioner af år. Det var en kamp, der bl.a. resulterede i Atlantis' undergang efter fire voldsomme naturkatastrofer. Den første begyndte for ca. 800.000 år siden. Den sidste katastrofe indtraf år 9.564 f.Kr. iflg. C.W. Leadbeater.

Kampen involverede den gruppe af menneskeheden, der ønskede at fremme de åndelige og humanistiske værdier, og en anden gruppe, som fortsat ønskede at dyrke materialisme, egoisme og begærtifredsstillelse. En lang række fremtrædende medlemmer af menneskeheden har været eksponenter for totalitære regimer, der aldrig er gået af vejen for at slavebinde deres medmennesker for at bevare deres magtposition. Den gruppe af mennesker, der støtter og opretholder regimerne, fungerer både i nutiden og dengang som kanaler for de onde kræfter.

Det positive udfald af de to verdenskrige var foreløbig menneskehedens største sejr over materialismens og ondskabens kræfter. Og menneskeheden tog – på baggrund af begivenhederne – et stort spring fremad i udviklingen, og det gjorde det muligt for Kristus igen at komme til syne fysisk.

Forudsætningerne for Kristi genkomst

På trods af ovenstående informationer kan man med rette spørge: "Hvorfor skal Kristus vise sig for menneskeheden nu – hvorfor ikke før?" Svaret er, at der nu er skabt en række forudsætninger, som ikke var der tidligere:

1. Verdenskrigens slutresultat

Verdenskrigen bekræfter mange af Bibelens profetier om Kristi tilsynekomst og "de sidste tider". Profetien om verdens ødelæggelse og nedkæmpelsen af de falske profeter gik i opfyldelse, dengang Hitler og hans medarbejdere viste sig på verdensscenen og blev besejret. De gamle profetier er ofte sande, når de fortolkes i det rigtige lys. Den positive afslutning på den kolde krig og afværgelsen af atomar udslættelse er ligeledes et vigtigt fremskridt, og det er i høj grad Mikhail Gorbatsjovs indsats og fortjeneste.

2. En global verden

Den teknologiske revolution og de verdensomspændende digitale medier vil betyde, at Kristi tilsynekomst bliver en global begivenhed. Hans mission bliver ikke et lokalt begrænset fænomen som for 2.000 år siden. Den nye situation sikrer opfyldelsen af profetien: "Se, i skyerne kommer han, og alle skal se ham". Profetien går i opfyldelse, når Kristus kan ses på internettet og via globalt TV, som sender i "skyerne" eller rettere i æteren.

3. Religionen har mistet sin betydning

Det seneste århundredes globale undervisningssystemer har brudt de gejstliges magt og indflydelse. Djwhal Khul fortæller:

"Når han (Kristus) kommer, vil han finde en verden, som i allerhøjeste grad er fri for gejstlighedens magt og indflydelse. Da han var her sidst, holdt det jødiske præsteskab Palæstina i et jerngreb, og farisæerne og saddukæerne var for palæstinenserne, hvad de kirkelige autoriteter er for verdens folk i nutiden. I det sidste århundrede har der været en sund og fornuftig drejning væk fra kirkelig og ortodoks religion, og det er i sig selv en enestående mulighed for en ægte religiøs fornyelse og til at genfinde vejen til det sande, åndelige liv. Det var ikke præsterne, levitterne, farisæerne og saddukæerne, der anerkendte ham, dengang han var her sidst. De frygtede ham.

Og det er i høj grad usandsynligt, at kirkens reaktionære folk vil anerkende ham i nutiden”.

Alice A. Bailey: *The Reappearance of the Christ*, p. 17

De nye generationer, der vokser op i nutidens verden, er garanter for en strålende fremtid for menneskeheden, fordi de i langt højere grad er oplyste og selvbevidste. Det er kvaliteter, der er nødvendige i Vandbærerens tidsalder, hvor blind tro på Gud skal afløses af viden baseret på direkte erfarede oplevelser. Djwhal Khul fortæller, at menneskeheden vil se en ende på tyranniet når:

”– en oplyst befolkning vil styre sig selv. Det er mennesker, der ikke vil tolerere autoritet i nogen kirke, noget diktatur eller i noget politisk system – de vil ikke acceptere eller tillade nogen gruppe at diktere dem, hvad de skal tro for at blive frelst eller hvilken styreform de skal acceptere. Når folk kender sandheden og frit kan vurdere og vælge, vil menneskeheden få en langt bedre verden”.

Alice A. Bailey: *The Externalisation of the Hierarchy*, p. 618

Hver gang religionen mister sin betydning, som det er tilfældet i nutiden, kommer der en ny impuls.

4. Udbredt kendskab til Hierarkiet og Shamballa

I nutiden har millioner af mennesker kendskab til Hierarkiet og Shamballa, og alene kendskabet medfører, at forventningerne skaber et klima, hvor Kristus kan vise sig fysisk. Viden om Kristi tilsynkomst åbner menneskers hjerter for Kristusbevidstheden og gør det muligt for Kristus at åbne menneskeheden for kærlighedens lys. Alle mennesker er i hjertet forbundet til Kristi hjerte med en gylden tråd af kærlighed.

5. Buddhas læres renæssance

Den buddhistiske lære har fået en renæssance. Dens betoning af rigtige menneskelige værdier og vejen til oplysning vil forberede mange mennesker til de større åbenbaringer, som Kristus kommer med.

6. Humanitære konferencer

Verden har aldrig før været så åndeligt orienteret som nu. De mange humanitære organisationer, der har set dagens lys i løbet af de seneste 150 år, er et levende bevis på, at den kollektive ansvarsfølelse over for medmennesket er voksende. Det er et direkte resultat af, at Kristus har stimuleret Kristusbevidstheden i menneskehjertet.

7. Menneskehedens invokative appel

Menneskehedens ubevidste og bevidste påkaldelse om guddommelig indgriben når helt ind til Shamballa – *“centret hvor Guds vilje er kendt”* – og påkaldelsen skaber en respons. Det skyldes i høj grad den udbredte brug af Den Store Invokation, som direkte og målrettet leder menneskehedens invokative tankestrømme til Shamballa.

8. Stimulering af den nye verdenstjenergruppe

Den nye verdenstjenergruppe er ved at blive en magtfaktor i verden. Den stimulerer alle mennesker med god vilje, og det skaber positive menneskelige relationer, som er forudsætningen for Kristi genkomst. Kristus stimulerer gruppen intensivt ved at lade de esoteriske begreber og løsninger på menneskehedens problemer manifestere sig på mentalplanet, hvor verdenstjenergruppen kan opfange dem telepatisk og formulere dem som praktiske tiltag.

9. De rigtige åndelige og cykliske tidsperioder

Vandbærerens tidsalder er en periode, hvor nye åndelige energier når menneskeheden og muliggør de omfattende forandringer, der er nødvendige. Specielt 7. stråle er aktiv. Den skaber syntese mellem nationer, grupper og individer via gruppedannelse. Globalisering, øget internationalt samarbejde og gruppearbejde er menneskehedens respons på Vandbærerens energier.

Ovenstående punkter anskueliggør forhåbentligt, hvorfor menneskeheden lever i en helt enestående tidsepoke, hvor muligheden for globalt fremskridt er inden for rækkevidde. Den vidtspændende internationale krise, som menneskeheden har oplevet efter murens fald, har medført mange nye og omfattende lidelser for menneskeheden. Afghanistan, Mellemøsten, Rusland, Balkan, Afrika, Asien og Mellemamerika oplever for tiden omfattende naturkatastrofer, krige og økonomiske sammenbrud, der får menneskeheden til at længes efter bedre tider. Det er tidens tegn, som varslers nye tider for alle, hvis man tør forberede vejen for ham, som skal komme.

Kristne forestillinger, der skal ryddes af vejen

Der er mange forventninger til Kristi tilsynkomst, men ofte er de knyttet til 2.000 år gamle forestillinger, som nutidens ungdom ikke længere tror på. Derfor er det vigtigt at få ryddet de værste misforståelser af vejen. Den største misforståelse er givetvis, at Kristus en dag kommer tilbage og løser alle menneskehedens problemer. Det er naturligvis ikke muligt, for menneskeheden har fri vilje, som den skal lære at praktisere under ansvar. Kristus kommer ikke og fratager menneskeheden dens frie vilje. Hvis det var tilfældet, ville han ikke være bedre end mange andre totalitære diktatorer, der forsøger at fastholde befolkningen i uvidenhed.

En kort oversigt over de væsentligste misforståelser kan se sådan ud:

1. Han vil *ikke* stige ned på Jorden fulgt af engleskarer og trompetfanfarer. Han vil vise sig som en stor leder, der har vise løsninger på menneskehedens problemer. Han vil *ikke* sige: "*Jeg er Kristus, mig skal I følge*". Han skal genkendes på sine handlinger.
2. Han vil *ikke* indtage Jerusalem med magt og herske fra byen i tusind år, mens Satan eller det ondes princip holdes lænket. Kristus og hans disciple – visdommens mestre – vil tage magten på Jorden med helt naturlige metoder, for de vil blive valgt, fordi de lever et eksemplarisk liv og er alle andre overlegne i intelligens, kærlighed og evne til at se enheden i alle mennesker.
3. Han vil *ikke* tage parti for de kristne og fordømme de "vantro". Ingen bliver kastet i svovlpølen, for den eksisterer ikke. Svovlpølen er et fantasifoster.
4. Hans arbejde foregår *ikke* fra gejtighedens pompøse bygninger og via deres ceremonier, for den kommer til udtryk i menneskehjertet og der, hvor mennesker lever.
5. Himmerige er *ikke* et fjernt sted, der er befolket af engle med basuner og sukkersød fred, sådan som kunstmalerne i tidens løb har fremstillet det. Himmerige er en bevidsthedstilstand, der kommer til udtryk via rigtige menneskelige relationer.

6. Kristus kommer *ikke* som de kristnes Gud eller gudesøn. Han er verdenslærer for *alle* mennesker, og han er kendt under mange navne.

7. Menneskeheden skal *ikke* forvente "kødets opstandelse", men åndens opstandelse i menneskehjertet.
8. Kristi kirke er *ikke* den teologisk funderede kirke, men summen af alle de mennesker, der holder af deres medmennesker, uanset om de er muslimer, buddhister, kristne eller jøder. Det er et enestående faktum, der er blevet overset, efterhånden som de teologiske fortolkninger, misforståelser og fejloversættelser har tilsløret Kristi enkle lære. Det udtrykkes klart i Bibelen, og derfor burde det ikke være til at misforstå:

"En ny befaling giver jeg jer, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. Derpå kan alle vide, at I er mine disciple, hvis I har kærlighed til hinanden".

Johannesevangeliet, 13,34-35

9. Man bliver *ikke* frelst pga. Guds nåde, men pga. lysets vækst i hjertet. Lyset vokser, når man udstråler kærlighed til sine medmennesker. Man har overhovedet ikke behov for Guds nåde eller tilgivelse, for det forudsætter, at Gud er vred og emotionel, og det er ikke muligt for et væsen af ren kærlighed. Gud lader konstant kærlighed og velsignelse

strømme til alle uden undtagelse – selv de største "syndere". Mennesker har imidlertid behov for at tilgive hinanden for det onde, som de pga. uvidenhed påfører hinanden. Guds straf over syndere eksisterer ikke – kun konsekvenser af menneskets egne handlinger, når man overtræder naturens lovmæssigheder.

10. De kristne tror, at Kristus kun kommer og frelser de mennesker, der tror på kirkens og præsternes teologi, fordi han gennem sin korsfæstelse angiveligt påtog sig den straf, som ellers var tiltænkt den syndige menneskehed. Alle andre troende inden for andre religioner, som fastholder deres tro til det sidste – eksempelvis Dalai Lama – går iflg. den kristne udlægning fortabt på "dommens dag". Men Kristus er *ikke* et blodoffer, der blev pint og plaget af en hævngherrig Gud. Kristus er *menneskehedens* frelser i den betydning, at han som den første manifesterede den fuldkomne kærlighed på Jorden og viste vejen til genforening med det guddommelige ophav. Han er et levende eksempel til efterfølgelse, og han stimulerer uafbrudt *alle* mennesker med kærlighedens kraft. Alle – uanset trosretning – der tager imod kærlighedsimpulsen og udtrykker den i praksis, bliver frelst.

Hierarkiet vil forny det politiske klima og skabe nye internationale samarbejdsgrupper, der garanterer den enkeltes frihed og rettigheder.

Kristi genkomst og Hierarkiets tilsynekomst

Hvad vil Kristi tilsynekomst indebære, og hvornår sker det? Han kommer ikke alene, og det bliver en gradvis proces, hvor en række udvalgte disciple viser sig i samfundslivet. De vil udgøre en slags fortrop, som forbereder tilsynekomsten. Senere kommer de højtindviede mestre og til sidst Kristus selv.

Nogle af ashramerne på de indre planer bliver manifesteret og aktive på det fysiske plan. Det er en proces, der forløber på helt almindelig og naturlig måde, og

det er vigtigt at understrege. Der vil ikke ske noget unormalt, fænomenalt eller overnaturligt. En række ophøjede ledere vil vise sig på verdensarenaen, og de vil gradvis forandre verden. De vil indgå internationale aftaler baseret på åndelige værdier, og de vil sikre fred og velstand for alle. Tilsynekomsten vil forløbe i tre faser:

Den forberedende fase

Den forberedende fase er allerede i gang og har været det et stykke tid. Det er en fase, der er overdraget til seniormedlemmerne af verdenstjenergruppen. Deres primære opgave går ud på at nedbryde de totalitære og fundamentalistiske organisationer inden for alle områder af samfundet. De vil bane vejen for en fase med nyorientering, hvor nye og tidsvarende religiøse, politiske, sociale og økonomiske organisationer tager over.

Den anden fase

I den anden fase etableres en ny verdensorden, og Djwhal Khul oplyser:

"... På Hierarkiets store konklave – som finder sted hvert århundrede – i 2025 vil datoen sandsynligvis blive fastsat for første stadie af Hierarkiets tilsynekomst".

Alice A. Bailey: *The Externalisation of the Hierarchy*, p. 530

Efter 2025 vil særligt udvalgte disciple og indviede, som er seniormedlemmer af bestemte ashramer i Hierarkiet, vise sig offentligt. De bliver den nye verdens virkelige bygmestre. De vil etablere de nye organisationer, der erstatter de institutioner, som den første gruppe afviklede. De vil opnå lederskab i de fleste lande og indtage høje embeder på alle områder af samfundslivet. De vil indtage deres positioner via frie valg, og de vil blive valgt på grund af deres fremragende og intelligente handlinger – ikke fordi de har åndelig status eller fine verdslige titler.

Gruppen planlægger de sidste forberedelser til Kristi tilsynekomst. De vil forny det politiske klima og skabe nye internationale samarbejdsgrupper, der garanterer den enkeltes frihed og rettigheder, og de vil skabe gode internationale relationer, der afskaffer krig. De vil demonstrere ubestikkelige politiske regeringer, som er fri for korrupsion og egoistiske ambitioner. Gruppen vil desuden indføre den nye verdensreligion på ruinerne af de gamle religioner, som på det tidspunkt vil være i en tilstand af kaos. Grupper af åndeligt orienterede finansfolk vil omlægge den globale økonomi, så den afspejler menneskehedens legitime behov.

Den afsluttende fase

I den tredje og afsluttende fase vil Kristus vise sig offentligt. Tredje fase er afhængig af resultatet af de to foregående, og det er stadiet, hvor nogle af visdommens mestre og Kristus kan optræde i fuld offentlighed. Hvor lang tid der vil gå, er fortsat usikkert, for det afhænger som sagt af menneskeheden selv. Det er desuden fasen, hvor indvielsesmysterierne bliver genoprettet.

Hele tilsynekomsten vil være fokuseret på skabelse af rigtige menneskelige relationer. Den ashramiske energis fulde udtryk vil først og fremmest blive brugt på at løse de praktiske problemer i verden og til at undervise masserne. I begyndelsen af fasen vil ashramerne ikke have den primære opmærksomhed rettet mod esoteriske emner, som nogen måske kunne tro.

Hvornår og hvordan vil Kristus komme til syne?

Djwhal Khul advarer mod at sætte nøjagtige tidsangivelser på begivenheden, fordi meget afhænger af menneskehedens respons på de omlægninger, der allerede er i gang. Men han giver nogle generelle oplysninger:

"Først i det øjeblik et balancepunkt er opnået, hvor de mennesker, der står for separatisme og materialisme, for totalitarisme eller enhver form for påtvunget regime (og derfor udgør en ond enhed), og de mennesker, som står for menneskesjælens frihed, for den enkeltes rettigheder, for broderskab og rigtige menneskelige relationer, er lige stærke i position og indflydelse, vil Hierarkiets døre (symbolsk set) åbne sig, og Kristus med sine disciple vil komme ... Balancepunktet er meget tæt på at være opnået i nutiden".

Alice A. Bailey: *The Externalisation of the Hierarchy*, p. 651

"Når opgaven med at forberede menneskers sind er længere fremme, når kendskabet til mestrenes eksistens og deres bestræbelser og hele det planetariske Hierarki er blevet en almindelig anerkendt

sandhed, og når aktiv god vilje erkendes som et nationalt gode i alle lande, så vil processen med Hierarkiets tilsynekomst for alvor accelerere ...”

Alice A. Bailey: *The Externalisation of the Hierarchy*, p. 698

Kristi nye fokus vil blive som verdenslærer inden for regeringsansvar, politik og lovgivning. På det tidspunkt, hvor han viser sig offentligt, vil hans øvrige medarbejdere sidde på ledende poster over hele verden, og de vil præge den offentlige mening. Der vil naturligvis fortsat være mange egoistiske mennesker, men de er nødt til at respektere situationen. Det ser man allerede i nutiden. I Vesten slipper man f.eks. ikke godt fra at udtrykke de samme racistiske holdninger, som man kendte i 1950'ernes USA.

Kan Kristus komme som orientaler?

Kristus er verdenslærer og ikke kun lærer for en bestemt religion. Han kan komme i et hvilket som helst legeme – hvidt, sort, rødt eller gult. Han kan være en markant kunstner, politiker, økonom eller videnskabsmand – han kan være buddhist, kristen, hindu eller helt uden religiøst tilhørsforhold. Mange påstår, at de er i besiddelse af det sande billede af verdenslæreren, men, iflg. Djwhal Khul eksisterer det ikke:

“Der eksisterer ikke et sandt billede af ham, for det skal være i menneskers hjerter og ikke på et malerlærred”.

Alice A. Bailey: *Esoteric Healing*, p. 360

Kristus var den første, der åbenbarede den sande guddommelige natur – kærligheden. Før ham var der ikke lagt særlig meget vægt på realisering af kærlighed. Det var først via Kristus, at menneskehedens øjne blev åbnet for den sande åndelige kvalitet. Men denne gang fokuseres hans arbejde ikke primært inden for det religiøse område ligesom sidst, dengang han overskyggede mesteren Jesus. Djwhal Khul fortæller:

"Han kommer ikke for at puste nyt liv i gamle religioner, og heller ikke kristendommen. Men han kommer for at genoprette menneskenes tillid til Faderens kærlighed, til den levende Kristus og til det indre nære og ubrydelige slægtskab mellem alle mennesker på Jorden".

Alice A. Bailey: *The Reappearance of the Christ*, p. 18

Når Kristusbevidstheden kun omtales i religiøse begreber, skyldes det iflg. Djwhal Khul, at det er en af modstandskræfternes største sejre. Kristusbevidstheden udtrykker sig inden for alle aspekter af menneskelivet. Den lange adskillelse mellem religion og politik skal stoppe, og menneskeheden skal omdefinere, hvad åndelighed er. Al politik skal i fremtiden være baseret på åndelige værdier.

Forhindringer for Kristi genkomst

De største forhindringer kommer ikke fra gennemsnitsmennesket, men fra samfundets magtfulde personer. For 2.000 år siden var det ikke almindelige menneskers grusomhed, der skabte vanskeligheder for Jesus, men derimod hans egne disciples manglende tro og svagheder.

Hans budskab til nutidens menneskeheden skal tale til intellektet og ikke kun til hjertet eller følelsen, og det vil være et problem, for det stiller langt større krav til formidlingen, når det er intelligente, modne og kritiske mennesker, man skal henvende sig til. Det nytter ikke at kræve – ligesom i nutidens religion – at folk bare skal tro (på noget usandsynligt), og i øvrigt true dem med evig og grusom straf, hvis de ikke makker ret.

Der er især to forhold, der forsinker Kristi tilsynekomst:

1. Trægheden hos åndeligt orienterede gennemsnitsmennesker.
2. Mangel på kapital til det forberedende oplysningsarbejde.

Trægheden skyldes angiveligt en følelse af magtesløshed over for opgavens størrelse. De mange store og uløste problemer giver en følelse af afmagt. Men følelsen udspringer egentlig af en manglende erkendelse af, hvad der er det enkelte menneskes specielle opgave i livet.

Alt for mange åndeligt orienterede mennesker formår ikke at integrere deres åndelige interesser i dagligdagen, fordi det kræver ofre, som de ikke er villige til at tage. Det er nemmere og mere uproblematisk at forholde sig til åndsvidenskaben på en akademisk facon – dvs. at fylde intellektet med tekniske informationer, som man kan imponere ligesindede med, men som man ikke har planer om at leve op til i praksis. De fleste glemmer, at en omfattende esoterisk viden intet siger om den åndelige status. Det er den udbredte mangel på engagement og dedikation, der er årsag til den svage gennemslagskraft blandt åndeligt interesserede mennesker.

Dårlige undskyldninger

Tilsynekomsten forsinkes af en anden vigtig forhindring, for åndeligt interesserede mennesker udbreder ikke de åndelige budskaber. De gemmer sig ofte bag en række undskyldninger, der retfærdiggør, at de ikke taler åbenlyst om åndelige emner, der hvor de lever og arbejder. De fleste er bange for konsekvenserne, hvis de er ærlige, og derfor taler de ikke om deres åndelige holdninger. Det er udtryk for mangel på mod – en slags åndelig fejhed – som forsinker Kristi tilsynekomst.

Mange ved måske ikke, hvordan de skal praktisere oplysningsaktiviteterne. Djwhal Khul siger, at i stedet for at udbrede budskabet om personlig frelse, kan det være skabelsen af rigtige menneskelige relationer, der er det bærende tema.

Mange åndeligt orienterede mennesker undskylder sig med, at hjemmefronten forhindrer dem i at praktisere den esoteriske holdning. Men omgivelser og livsstændigheder er ikke en reel forhindring for at praktisere det åndelige liv. De er blot rammerne omkring tjenestearbejdet og udviklingsprocessen, og det er *dér*, de har de bedste muligheder for at udfolde sig.

Dårligt helbred

Dårligt helbred forhindrer også mange i at udføre det nødvendige arbejde. Djwhal Khul siger noget provokerende:

“Måske gemmer disciplen sig bag den undskyldning, som et dårligt helbred giver – og ofte bag en indbildt sygdom. Disciplen ofrer så megen tid og omsorg på sig selv, at de timer, der kunne være givet til mesterens arbejde, bliver stærkt beskåret. Disciplen er så optaget af at føle sig træt, at pleje en forkølelse eller indbildt hjertebesvær, at der efterhånden udvikles en “kropsbevidsthed”, der til sidst dominerer livet – og så er det for sent at gøre noget. Det gælder især mennesker, der har rundet de halvtreds eller mere, og det er en undskyldning, som det er svært ikke at bruge, for mange føler sig trætte og utilpasse i den alder, og det har en tilbøjelighed til at blive værre med årene.

Den eneste kur mod den snigende træghed er at ignorere kroppen og glæde sig over den livskraft, der ligger i tjenestearbejdet. Jeg taler ikke om virkelig sygdom eller alvorlige fysiske handicap. De kræver den rigtige pleje og nødvendig opmærksomhed. Jeg taler om de tusinder af skrøbelige mænd og kvinder, som er optaget af at pusle om sig selv og derfor spilder masser af tid, som kunne bruges i menneskehedens tjeneste. Jeg beder de mennesker, der forsøger at gå discipelskabets vej, om at bruge de mange timer, som de bruger til nytteløs personlig omsorg, til tjeneste for Hierarkiet”.

Alice A. Bailey: *The Reappearance of the Christ*, p. 167

Manglende økonomisk støtte

Mangel på økonomisk støtte til arbejdet for Kristus skyldes, at det er helt utænkeligt, at der oprettes en fond eller en organisation til forberedelsen af Kristi tilsynekomst, for formålet kan let latterliggøres. Det skete eksempelvis engang i dagbladet Politiken, hvor man i en artikel morede sig over, at Kristus ikke vender tilbage, fordi han tilsyneladende ikke har penge til busbilletten. Tanken er naturligvis absurd. Men ikke desto mindre er økonomiske midler nødvendige især til oplysningsarbejdet. Det er ikke gratis at udbrede det gode budskab. Det er en forudsætning for Kristi tilbagevenden til samfundslivet, at menneskeheden selv ønsker det, og det er ikke muligt at gøre det bevidst, hvis man ikke har de nødvendige informationer.

Det er meget nemmere at samle penge til fornuftige humanitære formål, som medvirker til at skabe rigtige menneskelige relationer og udbrede den gode vilje. Amnesty International, Læger Uden Grænser, Røde Kors osv. gør et formidabelt arbejde på området. De humanitære organisationers arbejde er en hovedhjørnestein i forberedelsen, og de skal styrkes, så meget det er muligt. Men de grupper, der oprigtigt opfatter sig som esoterikere, skal i stedet give økonomisk støtte til de organisationer, der direkte er involveret i oplysningsarbejdet. *Hvis de ikke gør det, er der ingen, der gør det!*

Penge

En anden årsag til den manglende økonomiske støtte er den egoisme, der er forbundet med penge og kapital. Mange åndeligt orienterede mennesker vægrer sig, når de opfordres til at yde økonomiske bidrag. Det skyldes sandsynligvis, at de ikke er klar over pengenes åndelige formål.

Fra et åndsvidenskabeligt synspunkt er penge *energi* ligesom alle andre energiformer, og menneskeheden skal lære at håndtere penge lige så upersonligt som f.eks. tale, som også er energi. Med andre ord skal det være lige så nemt at donere penge, som at give et godt råd. Når det er sagt, så har den massive egoisme, der er forbundet med penge overalt i samfundet, også et grundigt tag i åndeligt indstillede mennesker. Det er den væsentligste årsag til, at der er mangel på donationer. Bidragene skal naturligvis gives ud fra princippet om, at man giver efter evne. Der er ingen tvivl om, at et af de områder, mennesket bliver testet på, er den måde, det forvalter sine økonomiske ressourcer. Hvis esoterikere i praksis ikke handler anderledes end materialistiske mennesker, så har de ikke forstået Kristi ord om, at *"Det er lettere for en kamel at komme igennem et nåleøje end for en rig at komme ind i Guds rige"*.⁷

Det er i bogstavelig forstand menneskets kærlighed til penge, der er roden til meget ondt. Modstandskræfterne i verden har stadig et meget stærkt tag i menneskeheden pga. pengebegær. Djwhal Khul udtrykker det sådan:

"Aspiranten er et menneske, der har en forståelse af pengenes esoteriske værdi i tjenestearbejdet. Det er et menneske, der intet søger til sig selv ud over det, som kan udruste det til det arbejde, der skal udføres, og det ser på penge og på det, der kan købes for penge, som noget, der skal bruges til andre mennesker, og som et middel til at udføre mesterens planer, på den måde som det forstår planerne. Den esoteriske betydning af penge er kun forstået

⁷ Matthæusevangeliet, 19,24, Markusevangeliet, 10,25 og Lukasevangeliet, 18,25

i begrænset omfang, men det er imidlertid en af de største prøver med hensyn til, hvor et menneske befinder sig på prøvestadiets vej – den prøve, der vedrører aspirantens holdning til og håndtering af det, som alle mennesker er tiltrukket af for at tilfredsstille deres begær. Kun den, som intet søger til sig selv, kan modtage penge-gaver og dele ud af Universets rigdomme. I andre tilfælde, hvor rigdomme forøges, bringer de intet andet med sig end sorg og for-tvivlelse, utilfredshed og misbrug”.

Alice A. Bailey: *Serving Humanity*, p. 376

Et godt råd er derfor at afsætte en fast sum penge – f.eks. en procentdel af den månedlige indkomst – og donere den til de rigtige formål efter eget valg. Man kan betragte penge, som noget, mestrene har betroet til forvaltning. Et menneske ejer dybest set intet, for alt og alle er dele af det Ene Liv. Når man begynder at betragte "sine egne" penge som noget, der tilhører Gud, Hierarkiet eller Kristus, så vil næste spørgsmål uundgåeligt melde sig – "hvordan forvaltes de betroede ressourcer bedst?" Hvor stor en andel bruger man på sig selv, og hvor meget giver man videre til formål, der gavner andre, samfundet og menneskeheden? Det er en provokerende tanke, at man overhovedet intet ejer – og at "den, der giver alt, får alt". Men der er samtidig en frihed indbygget i holdningen, som først rigtig fattes, når man lever den i praksis.

Donationer skal bruges korrekt

Den tredje årsag til at de økonomiske bidrag udebliver, er manglende tillid til, at pengene bruges korrekt. Det er en forhindring, som skal håndteres af de mennesker, der forvalter de donerede midler. Tvivlen er berettiget, og mange er på vagt, for de frygter, at pengene ikke bruges til de oplyste formål. Tvivlen fjernes bl.a. ved at sørge for, at pengene ikke bruges til at fremme organisationens eller kirkens vækst. Donationerne skal gå til *oplysning* om sagen, og ikke til at promovere organisationen. Desuden er det vigtigt, at kun et minimum af pengene bruges til administration, og at såkaldte frynsegoder, der har tendens til at blive en markant post på budgettet, begrænses eller elimineres. Åbne regnskaber, der detaljeret beskriver, hvad donationerne går til, er naturligvis nødvendigt.

Intelligent præsentation

Det er en forudsætning, at sagen præsenteres intelligent, hvis oplysningsindsatsen skal lykkes. Det er vigtigt, at man understreger, at Kristi tilsynekomst forudsætter, at menneskeheden selv skaber rigtige menneskelige relationer. Det er vigtigt at fremhæve betydningen af, at man arbejder for en bedre verden. Man skal helt undlade at bidrage til de mange fantasifulde forestillinger om forfærdelige naturkatastrofer,

der resulterer i Jordens undergang, eller hvor de få frelste og udvalgte evakueres af en intergalaktisk UFO-flåde. Det er vigtigt at understrege en stærk og levende tro på menneskeheden fremtid og at undervise i nogle få, enkle og fundamentale principper, der gør menneskeheden fortrolig med tanken om Kristi genkomst.

Hvad kan esoterikere gøre?

Hvordan kan esoterikere, åndeligt søgende og humanistisk indstillede mennesker bidrage med noget, der kan fremskynde etableringen af den nye verdensreligion og Kristi tilsynkomst? Djwhal Khul fortæller i et af sine første breve, hvordan det enkelte menneske kan yde sit bidrag:

"Hvad kan alle gøre nu? Hvilke omstændigheder er det, der omgiver aspiranterne i verden i nutiden? Der er lige nu en verden med uro, lidelse, sorg og strid, en verden hvor menneskeheden astrallegeme er i en tilstand af alvorlig forstyrrelse, en verden hvor dyr, mænd, kvinder og børn lider, fortvivler og dør – en verden hvor sult, synd, sygdom, hungersnød, plyndring og mord breder sig hæmningsløst – en verden hvor religionernes ydre skal eksisterer, men hvor livet har forladt den, hvor naturvidenskaben misbruges til mål, som styres af penge og had, og hvor Jordens produkter ikke bruges til at opretholde menneskeheden liv, men til at forøge et fåtals rigdomme – en verden hvor tro ofte er udsat for forhånelser, hvor uselvskhed betragtes som en egenskab hos idioter, og hvor kærlighed bliver brugt i dens laveste udtryk – seksualitet. Er det en atmosfære, hvor Kristus og hans disciple kan ånde? Er det omstændigheder, hvor de kan finde harmoniske indflydelser? Er det forhold, der gør det muligt for dem at arbejde og leve? Er vibrationerne på planeten de samme som deres, og de kan respondere på dem? Man ved, at det ikke er tilfældet, og at meget skal gøres for at aflaste dem i deres arbejde".

Alice A. Bailey: *The Externalisation of the Hierarchy*, p. 515

Hvad kan man gøre?

Først kan man undervise i evolutionsloven og dens uundgåelige logiske konsekvens – *det fuldkomne menneske*. Menneskeheden skal lære, at de oplyste sjæle eksisterer,

og at de udelukkende eksisterer for at tjene deres medmennesker. Desuden skal offentligheden gøres fortrolig med deres navne og egenskaber, med deres arbejde og formål, og menneskeheden skal vide, at de oplyste sjæle kommer for at redde verden.

For det andet skal disciple og aspiranter på alle måder leve i harmoni og kærlighed. De voldsomme vibrationer i omgivelserne skal dæmpes ved hjælp af en stærk modvægt af kærlige vibrationer, for man skal altid huske, at når man arbejder på udviklingens side, har man den åndelige magt med sig – den er til disposition. Intet kan modstå det stadige pres fra kærlighed og harmoni, når presset opretholdes længe nok. Det er ikke sporadiske anstrengelser, der virker. Det er det vedholdende og uforanderlige pres, der til sidst nedbryder al modstand og separatismens mure.

For det tredje skal esoteriske organisationer stå for alt, hvad der arbejder mod enhed. Alle typer arbejde, alle de ydre bestræbelser i de mange organisationer skal værdsættes med kærlighed, samarbejde og hjælp. Mennesket befinder sig i en verden med brændpunkter af kærlighed. Målet er at hjælpe de oplyste sjæle, og at give dem en intelligent opbakning, som kan få deres planer for menneskeheden til at materialisere sig. De vælger at arbejde gennem menneskeheden for at opløfte verden, og gennem de esoteriske grupper skal der vises en intensiv åndelig anstrengelse, som vil dæmme op for modstandskræfternes flodbølge og afværge de mulige vanskeligheder, der lurer i mørket i det nuværende kaos. Den levende organisme af aspiranter og disciple kan repræsentere et center for fred, styrke og kærlighed, for praktisk hjælp og åndelig gennemstrømning, som verden aldrig tidligere har set. Det er håbet. Sørg for at virkeliggøre det.

Der skal udføres meget healingsarbejde og eksorcisme, helbredelse af mentale og astrale sygdomme, og det skal bevises for verden, at den gamle evne til at helbrede stadig ligger i hænderne på de mennesker, der konsekvent følger Kristus og mestrene. De mennesker, der udelukkende bruger evnen til at hjælpe de svage, og ikke modtager eller ønsker personlig belønning, kan virkeliggøre den gamle helbredelsesmetode, som kun minder meget lidt om nutidens metoder i de mentale skoler.

Det er også vigtigt at forberede udviklingen af de højere psykiske evner, og ved hjælp af kompetent brug af evnerne kan der føres bevis over for den naturvidenskabelige verden for menneskets latente kræfter, som kan bruges af mennesker, der klogt følger i Kristi fodspor – den største psykiske mester gennem tiderne. Hospitaler og skoler vil komme under direkte ledelse af mestrene. Lærere, som kan helbrede vil vise sig. Andre personer vil være i stand til at træne eleverne mentalt, så de bliver modtagelige for direkte inspiration fra indre bevidsthedsplaner. Intuitionens evne skal udvikles videnskabeligt.

Endelig skal kirkens menighed og medlemmer af frimurerordenene selv arbejde med at forstå den esoteriske betydning af de forskellige ritualer, ceremonier, farver og symboler, og dermed også med det arbejde, som udføres i templet. De skal vide, hvorfor de gør, det de gør, og de skal kende den rigtige rækkefølge, rangordner, ord, bevægelser og handlinger.

Hvis der er en virkelig og ægte respons på de praktiske forslag, vil arbejdet ske hurtigere end det i øjeblikket er muligt.

"Esoterikere i verden skal tilbyde kurser, hvor læren nedtrappes, så den imødekommer behovet hos de uvidende – den brede platform, som kirken skulle stå på, skal forklares, og instruktion mht. betydning af kirkens ceremonier og lære skal formidles ... Hvis arbejdet udvikler sig som ønsket, kan det markere tidspunktet for den store Herres snarlige komme og lyden af hans fodtrin, der nærmer sig".

Alice A. Bailey: *The Externalisation of the Hierarchy*, p. 517

Når man skal tage stilling til, hvad man kan gøre, skal man først og fremmest overveje hvilket samfundsområde, man som sjæl har planlagt at arbejde inden for. Mange såkaldt "almindelige", "åndeligt" interesserede mennesker, er aktive inden for mange samfundsområder, og det er *der*, de har deres primære opgave. De kan med stor kraft arbejde på at skabe rigtige menneskelige relationer for deres kolleger på deres arbejdsplads. Det vil være deres bidrag til Kristi genkomst. Den gruppe af mennesker, der definerer sig selv som esoterikere – dvs. de mennesker, der ikke betragter den esoteriske lære som en interessant hobby – har en anden opgave. De skal:

1. – oplyse om åndsvidenskab – navnlig læren om Hierarkiet og Kristi tilsynkomst. Oplysning og undervisning har en markant indflydelse på samfundslivet, fordi Kristusbevidstheden i hjertet kan vækkes til live via forståelse af tilsynkomsten. Samtidig skal lærens virkninger vises i praksis ved at efterleve den i hverdagen. Tjenestearbejde er ikke mindst evnen til at leve et eksemplarisk liv.
2. – genfortolke de religiøse skrifter og profetier – både kristne, jødiske og buddhistiske. Det medvirker til at ændre de mange forudfattede meninger om emnet.
3. – via meditation opbygge kærlighedens og visdommens tankeform, som påvirker den kollektive tænkning. Reklameindustrien har opdaget den enorme magt, der ligger i slogans, for enhver tankeform stimuleres og lever af at få sig gentaget. Når den er blevet tilstrækkelig stærk på mentalplanet, vil den med stor styrke inspirere til gentagelse.
4. – som alle andre grupper arbejde aktivt på at skabe rigtige menneskelige relationer mellem nationer, religioner, grupper og mennesker.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk